



กฎกระทรวง

กำหนดการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย

พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗

ข้อ ๒ ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้าง

ข้อ ๓ ให้ลูกจ้างที่ประสงค์จะขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานภายหลังประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ยื่นคำขอตามแบบที่เลขาธิการกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษาพร้อมด้วยหลักฐานตามที่ระบุไว้ในแบบดังกล่าว ณ สำนักงานประกันสังคม สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ สำนักงานประกันสังคมจังหวัด หรือสำนักงานประกันสังคมจังหวัดสาขา แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔ ให้นายจ้างจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานของลูกจ้างเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็น ตามหลักเกณฑ์และอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะที่เป็นการฝึกตามหลักสูตรที่หน่วยงานของสำนักงานประกันสังคมเป็นผู้ดำเนินการ ไม่เกินสองหมื่นสี่พันบาท

(๒) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการเวชศาสตร์ฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านการแพทย์ โดยเป็นค่าใช้จ่ายทางกายภาพบำบัด ไม่เกินวันละสองร้อยบาท และค่าใช้จ่ายทางกิจกรรมบำบัด ไม่เกินวันละหนึ่งร้อยบาท แต่รวมแล้วไม่เกินสองหมื่นสี่พันบาท

(๓) ค่าใช้จ่ายในกระบวนการบำบัดรักษาและการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน ไม่เกินสี่หมื่นบาท

(๔) ค่าวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟู หน่วยละไม่เกินอัตราตามที่กระทรวงการคลังกำหนด แต่รวมแล้วไม่เกินหนึ่งแสนหกหมื่นบาท

ข้อ ๕ ค่าใช้จ่ายในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานด้านอาชีพตามข้อ ๔ (๑) ให้จ่ายได้ตามหลักสูตรและอัตรา ดังต่อไปนี้

(๑) หลักสูตรฝึกเตรียมเข้าทำงาน ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้

(ก) งานเครื่องมือกล	หกพันหกร้อยบาท
(ข) งานสำนักงาน	สามพันห้าร้อยบาท
(ค) งานไม้	เจ็ดพันบาท
(ง) งานพิมพ์	ห้าพันบาท
(จ) งานไฟฟ้าเบื้องต้น	สี่พันบาท
(ฉ) งานสิ่งประดิษฐ์	สี่พันบาท
(ช) งานเกษตร	ห้าพันบาท

(๒) หลักสูตรฝึกอาชีพ ให้จ่ายได้เฉพาะงานใดงานหนึ่งและไม่เกินอัตรา ดังต่อไปนี้

(ก) งานเครื่องมือกล	เจ็ดพันบาท
(ข) งานช่างโลหะ	หนึ่งหมื่นเจ็ดพันบาท
(ค) งานช่างไม้	หนึ่งหมื่นหกพันบาท
(ง) งานเครื่องยนต์เล็ก	หกพันบาท
(จ) งานสำนักงาน	สี่พันบาท
(ฉ) งานพิมพ์	ห้าพันบาท
(ช) งานช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์	หนึ่งหมื่นบาท
(ซ) งานเครื่องทำความเย็นและปรับอากาศ	หกพันบาท
(ณ) งานตัดเย็บเสื้อผ้า	หกพันบาท

ข้อ ๖ ค่าใช้จ่ายในกระบวนการบำบัดรักษาและการผ่าตัดเพื่อประโยชน์ในการฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงาน หากเกินกว่าอัตราที่กำหนดไว้ในข้อ ๔ (๓) ให้นายจ้างจ่ายค่าใช้จ่ายเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเพิ่มอีกไม่เกินหนึ่งแสนหนึ่งหมื่นบาท โดยให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการ

ข้อ ๗ ค่าวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูตามข้อ ๔ (๔) หากหน่วยใดกระทรวงการคลังไม่ได้กำหนดอัตราไว้ ให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาตามความจำเป็น เป็นรายกรณี

ในกรณีที่ลูกจ้างมีความจำเป็นต้องซ่อมแซมหรือเปลี่ยนวัสดุและอุปกรณ์ด้านเวชศาสตร์ฟื้นฟูให้คณะกรรมการการแพทย์หรือคณะกรรมการซึ่งคณะกรรมการการแพทย์มอบหมายเป็นผู้มีอำนาจพิจารณาความจำเป็นดังกล่าว

ข้อ ๘ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับรวมถึงลูกจ้างที่ประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยซึ่งอยู่ระหว่างเข้ารับการรักษาฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานอยู่ในวันก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ โดยให้ใช้อัตราค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานตามกฎกระทรวงนั้นนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับเป็นต้นไป

ข้อ ๙ ค่าขอรับค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ได้ยื่นไว้ตามกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ ให้ถือเป็นคำขอตามกฎกระทรวงนี้

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่หลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่ายตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๓๙) ออกตามความในพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๙ ไม่สอดคล้องกับสภาพเศรษฐกิจและสังคมในปัจจุบัน สมควรปรับปรุงหลักเกณฑ์ วิธีการ และอัตราการจ่ายค่าฟื้นฟูสมรรถภาพในการทำงานที่ให้นายจ้างจ่าย ให้มีความเหมาะสมกับสภาพความเป็นจริงและสอดคล้องกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศกระทรวงแรงงาน

เรื่อง ลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่คณะกรรมการการแพทย์
จะพิจารณาให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่คณะกรรมการการแพทย์จะพิจารณาให้นายจ้างจ่ายค่ารักษาพยาบาลเพิ่มขึ้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติเงินทดแทน พ.ศ. ๒๕๓๗ และข้อ ๗ แห่งกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๘ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน จึงออกประกาศไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยที่จะพิจารณาจ่ายค่ารักษาพยาบาลเท่าที่จ่ายจริงตามความจำเป็นเกินกว่าสามแสนบาทแต่ไม่เกินห้าแสนบาท ได้แก่

(๑) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วย ตามประกาศกระทรวงแรงงาน ว่าด้วยลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นซึ่งรุนแรงหรือเรื้อรัง และ

(ก) มีการรักษาที่ยุ่งยาก สลับซับซ้อน เช่น มีการผ่าตัดหลายครั้งหรือต้องใช้แพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง หรือ

(ข) มีภาวะแทรกซ้อนซึ่งทำให้ระยะเวลาการรักษาพยาบาลยาวนานขึ้นหรือผู้ป่วยมีอาการรุนแรงขึ้น

(๒) การประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์

ข้อ ๒ สำหรับการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยของลูกจ้างที่มีค่ารักษาพยาบาลเกินกว่าห้าแสนบาท แต่ไม่เกินหนึ่งล้านบาท ต้องได้รับการรักษาพยาบาลด้วยอาการบาดเจ็บหรือเจ็บป่วยตามข้อ ๑ และมีลักษณะอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) มีบาดแผลผิวหนังใหม่ในระดับลึกถึงหนังแท้ตั้งแต่ร้อยละสิบห้าของพื้นที่ผิวของร่างกาย

(๒) ผลการรักษาพยาบาลลูกจ้างเสียชีวิต

(๓) มีลักษณะการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยเข้าข่ายตามกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่ารักษาพยาบาลที่ให้นายจ้างจ่าย พ.ศ. ๒๕๕๘ ข้อ ๓ (๑) - ๓ (๗) ไม่น้อยกว่าสามข้อ

(๔) มีการประสบอันตรายหรือเจ็บป่วยอย่างอื่นตามความเห็นของคณะกรรมการการแพทย์ โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกองทุนเงินทดแทน

ประกาศ ณ วันที่ ๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๘

พลเอก สุรศักดิ์ กาญจนรัตน์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน